Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Rîșcani (jud. Veaceslav Martînenco)
Dosarul nr. 3r-516/25 (2-25083956-02-3r-20082025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

5 februarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de contencios administrativ în componența:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae și Bostan Angela

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată și fără citarea participanților la proces, recursul declarat de Ghimp Viorel, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, (sediul Râșcani) din 1 iulie 2025, prin care s-a respins ca neîntemeiată, cererea depusă de Ghimp Viorel împotriva Consiliului sătesc Colonița, terț Primăria satului Colonița, privind aplicarea măsurilor provizorii,

Audiind raportul judecătorului A. Bostan, în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La 12 iunie 2025, Ghimp Viorel a depus cerere îndreptată împotriva Consiliului sătesc Colonița, terț Primăria satului Colonița, privind anularea deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 3 aprilie 2025.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantul a solicitat și aplicarea măsurilor provizorii, privind suspendarea executării deciziei Consiliului sătesc Colonița ***** din 3 aprilie 2025, în temeiul prevederilor art. 172 alin. (1), (2), (3) și art. 214 alin. (1), (2), (4) din Codul administrativ.

În susținerea cererii de instituire a măsurilor asiguratorii reclamantul Ghimp Viorel a invocat că examinând cerințele înaintate prin prisma suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea actelor administrative individuale, denotă că, pârâtul a emis decizia contestată în contradictoriu cu exigențele legale, acțiuni

realizate în secret, fără a face publică acțiunile respective și cu încălcarea drepturilor de proprietate deja existente.

A consemnat că executarea în continuare a deciziei contestate îl va prejudicia iminent, deoarece beneficiarul acestei decizii va dispune de dreptul de folosință asupra terenului și construcției dobândite ilicit în folosință, contrar dreptului său de proprietate, astfel încât se va realiza o retragere inadmisibilă, ilegală și nejustificată a bunurilor din patrimoniul său.

În continuare, a evidențiat că anterior pârâtul a acționat astfel la emiterea deciziilor nr. ***** din 03 decembrie 2020 cu privire la formarea prin separare a bunurilor imobile, terenuri aferente obiectelor atribuite la cota-valorică amplasate pe terenul cu numărul cadastral ***** (bun vizat și în decizia contestată- pct. pct. 16, 27), nr. ***** din 10 decembrie 2020 cm privire la aprobarea listei bunurilor imobile agricole proprietate comună pe cote-părți și nr. 16/5 din 10 decembrie 2020 cu privire la aprobarea listelor persoanelor care dispun de dreptul la cota-parte din bunurile agricole, anulate de instanța de judecată irevocabil prin necontestare, decizii suspendate de instanța de judecată până la pronunțarea hotărârii.

În contextul celor expuse, opinează că întrunirea în speță a temeiurilor legale pentru a dispune suspendarea executării deciziei contestate până la soluționarea definitivă a pricinii, în speță existând și riscul determinării ca urmare a neaplicării măsurilor asigurătorii a imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești, măsura respectivă impunându-se și prin dispozițiile art. 174 CPC, aplicabil speței în contextul prevederilor art. 195 Cod administrativ.

Subsecvent, a invocat că participarea Primăriei s. Colonița în calitate de terț este justificată de împrejurarea că aceasta a efectuat operațiunile administrative premergătoare, care au stat la baza emiterii actelor administrative contestate. În consecință, a considerat că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 din Codul administrativ pentru atragerea acesteia în proces.

<u>Soluţia procesuală a instanţei de fond ce constituie obiect al recursului.</u>

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, (sediul Râșcani) din 1 iulie 2025, s-a respins, ca neîntemeiată, cererea depusă de Ghimp Viorel împotriva Consiliului sătesc Colonița, terț Primăria satului Colonița, privind aplicarea măsurilor provizorii.

<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>

Invocând ilegalitatea încheierii instanţei de fond, la 7 august 2025, Ghimp Viorel a înaintat recurs asupra acesteia, apreciind ca fiind ilegal actul judecătoresc contestat.

În susținerea recursului, Ghimp Viorel a relatat că prin decizia contestată a fost aprobată lista bunurilor imobile agricole proprietate comună pe cote-părți ale

fostei întreprinderi agricole „Gospodăria Experimentală a Stațiunii pentru Încercarea Mașinilor” din s. Colonița, în vederea atribuirii acestora în proprietate.

A susținut că actul administrativ a fost emis cu depășirea competenței Consiliului sătesc Colonița, întrucât acesta ar fi dispus asupra unor bunuri care constituie deja proprietate privată, inclusiv înscrisă în Registrul bunurilor imobile.

A specificat că întreprinderea agricolă indicată în decizia contestată nu mai există și nu deține drepturi înregistrate asupra imobilelor incluse în anexa actului administrativ.

În opinia recurentului, din aceasta au rezultat anterior două entități juridice distincte AGȚ „Colonița”, cu 710 cotași, și AGȚ „Albinuța”, cu 81 de cotași , iar procedura de împroprietărire a cotașilor a fost realizată în anii 1999–2000.

De asemenea, a relevat că în dosarul administrativ nu se regăsește vre-un înscris care să confirme că imobilele vizate ar fi aparținut sau ar fi aparținut cândva fostei întreprinderi agricole menționate în Decizia nr. ***** din 3 aprilie 2025.

Recurentul a menționat că, anterior, Consiliul sătesc Colonița a adoptat Decizia nr. ***** din 10 decembrie 2020 privind aprobarea unei liste a bunurilor imobile agricole proprietate comună pe cote-părți, referitoare la AGȚ „Colonița” și AGȚ „Albinuța”, act care a fost anulat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13 decembrie 2024, pronunțată în cauza nr. 3-706/2021.

A nuanțat că decizia contestată constituie o nouă tentativă de repartizare a cotelor-părți din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole, referindu-se la aceleași bunuri care au făcut obiectul actelor administrative anterioare.

Totodată, a susținut că actul administrativ contestat a fost emis fără antrenarea persoanelor ale căror drepturi sunt afectate, contrar art. 94 din Codul administrativ.

La fel, a invocat că autoritatea publică locală ar fi acționat fără informarea efectivă a persoanelor interesate, cu aplicarea retroactivă a cadrului normativ și cu afectarea drepturilor de proprietate deja constituite.

În acest context, a precizat că îi este atribuită o cotă-parte din patrimoniul întreprinderilor agricole, iar executarea Deciziei nr. ***** din 3 aprilie 2025 poate conduce la modificarea cotei sale valorice și la afectarea dreptului său patrimonial.

Prin raportare la art. 214 alin. (1), (2) și (4), coroborat cu art. 172 alin. (1)–(3) din Codul administrativ, recurentul a argumentat că sunt întrunite ambele temeiuri pentru suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil: existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestuia, precum și pericolul iminent al producerii unor prejudicii ireparabile.

A concluzionat că nelegalitatea actului rezultă, în special, din pretinsa lipsă a competenței autorității emitente, din absența actelor care ar confirma apartenența

bunurilor la fosta întreprindere agricolă, din neantrenarea persoanelor interesate și din afectarea drepturilor de proprietate existente.

Referitor la riscul prejudiciului ireparabil, recurentul a pretins că, în lipsa suspendării, beneficiarii Deciziei nr. ***** din 3 aprilie 2025 ar putea înregistra cote-părți valorice stabilite de autoritatea publică locală, contrar drepturilor sale patrimoniale.

A comunicat că, ulterior, aceștia ar putea invoca buna-credință și ar putea refuza restituirea bunurilor sau drepturilor patrimoniale, fapt ce ar genera dificultăți ori impedimente în executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de anulare a actului administrativ.

Totodată, recurentul a invocat că, în circumstanțe similare, Consiliul sătesc Colonița a adoptat anterior Deciziile nr. ***** din 3 decembrie 2020, nr. ***** și nr. 16/5 din 10 decembrie 2020, care au fost suspendate de instanța de judecată.

Corespunzător, a relatat că, deși actele respective au fost suspendate, acestea ar fi fost executate ulterior de pârât și de terț, fiind realizate operațiuni de înstrăinare a bunurilor, ceea ce ar demonstra caracterul real al riscului invocat în prezenta cauză.

Subsecvent, a făcut referire la o decizie similară a Consiliului sătesc Colonița din 28 februarie 2024, prin care au fost aprobate lista bunurilor imobile agricole și lista persoanelor îndreptățite la cota-parte valorică.

În acest sens, a consemnat că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 17 mai 2024, pronunțată în cauza nr. 3-2475/2024, a fost suspendată executarea acelui act administrativ.

Recurentul a enunțat că similitudinea dintre actele administrative invocate și bunurile vizate impune aplicarea uniformă a normelor privind suspendarea executării actului administrativ.

În consecință, Ghimp Viorel a solicitat admiterea recursului, anularea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 1 iulie 2025 și adoptarea unei noi încheieri prin care să fie suspendată executarea Deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 3 aprilie 2025 până la soluționarea definitivă a cauzei.

<u>Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.</u>

În conformitate cu reglementările art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă

legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special când:

a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Completul judiciar constată că încheierea Judecătoriei (sediul Rîșcani) din 1 iulie 2025 a fost comunicată recurentului la 24 iulie 2025 (f.d.54), iar cererea de recurs a fost depusă la 7 august 2025 (f.d.58-62).

În circumstanțele descrise supra, Completul judiciar constată că recursul declarat de Ghimp Viorel a fost depus în interiorul termenului legal. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, la cererea de recurs înaintată, Ghimp Viorel a prezentat confirmarea de achitare a taxei de timbru, în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 al Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 (f.d. 89).

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul judiciar consideră că încheierea

primei instanțe urmează a fi anulată, cu adoptarea unei noi încheieri, din următoarele motive.

Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ*, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la Curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ*, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

În acord cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, *examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: c)* ***anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.***

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ, *instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.*

Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ, *decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Potrivit art.219 alin.(1)-(4) Cod administrativ, *instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.*

Cu referire la cazul dedus judecății, Completul judiciar atestă că prin prezenta acțiune Ghimp Viorel a solicitat anularea deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 3 aprilie 2025 cu privire la aprobarea listei bunurilor imobile agricole proprietate comună pe cote-părți ale fostei întreprinderi agricole „Gospodăria Experimentală a Stațiunii pentru Încercarea Mașinilor” din s. Colonița.

Concomitent, prin acțiunea depusă, reclamantul a solicitat suspendarea executării deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 3 aprilie 2025.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, (sediul Râșcani) din 1 iulie 2025, s-a respins, ca neîntemeiată, cererea depusă de Ghimp Viorel împotriva Consiliului sătesc Colonița, terț Primăria satului Colonița, privind aplicarea măsurilor provizorii.

În susținerea poziției sale, prima instanță a reținut că *„analizând cererea de suspendare a executării actului administrativ în corelaţie cu raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului prin prisma rigorilor consacrate la art. 214 din Codul Administrativ, riscul existenţei periculum in mora şi asigurarea unui echilibru între interesele părţilor, instanța de judecată conchide că, motivele invocate de titularul cererii în acest sens nu sunt plauzibile, justificate și probate, circumstanțe ce determină judecătorul să respingă cererea...”*.

Totodată, instanța de fond a consemnat că *„...Deşi persistă suspiciuni în privința legalității actului administrativ individual contestat ele nu sunt serioase și rezonabile în maniera descrisă de norma legală. Prezumția de legalitate a actului administrativ individual contestat nu a fost înlăturată. De altfel, pentru a nu prejudeca fondul, alegațiile părții reclamante vor fi supuse analizei la etapa examinării cauzei în substanță, prin corelare cu probatoriul administrat în acest sens”.*

Raportat la circumstanțele cauzei, Completul judiciar apreciază ca neîntemeiată soluția instanței de fond, întrucât aceasta a fost adoptată fără elucidarea circumstanțelor relevante pentru aprecierea întrunirii condițiilor prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ și fără o motivare individualizată, suficientă și coerentă a concluziei privind respingerea cererii de suspendare.

În conformitate cu art.214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, *(1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3). (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.*

Colegiul precizează că, prin prisma reglementărilor art. 214 Cod administrativ, legiuitorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - **suspendarea executării actului administrativ individual contestat.**

Astfel, suspendarea reprezintă acțiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Măsura de suspendare a actelor administrative fiind instituită de legiuitor ca o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Instanța de recurs notează că, potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13.09.1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o

contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Corespunzător, din conținutul Recomandării abordate, se desprinde că, măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă, pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

În același timp, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care ar menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Potrivit art.172 alin. (2) Cod administrativ, *motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Consecvent, în sensul normei enunțate, se reține că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții, care nu neapărat urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui

iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, fiind cert instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Corespunzător, instanța de recurs relevă că, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală.

De altfel, caracterul iminent al prejudiciului nu se prezumă, ci urmează a fi justificat prin raportare la efectele juridice concrete care pot surveni ca urmare a executării actului administrativ contestat, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional acest aspect.

În condițiile cauzei, Completul judiciar menționează că instanța sesizată cu o cerere de suspendare urmează să examineze, în baza circumstanțelor concrete și a materialelor prezentate, dacă este incident cel puțin unul dintre aceste temeiuri. O asemenea apreciere nu presupune soluționarea anticipată a fondului acțiunii, însă impune verificarea caracterului plauzibil al alegațiilor privind nelegalitatea actului administrativ și evaluarea riscului concret pe care executarea actului îl poate produce asupra drepturilor și intereselor persoanei care solicită protecția provizorie.

În același sens, art. 219 alin. (1) și alin. (2) din Codul administrativ obligă instanța să cerceteze starea de fapt din oficiu, în baza tuturor probelor legal admisibile, și să depună eforturi pentru clarificarea cererilor, completarea datelor insuficiente și prezentarea declarațiilor necesare constatării și aprecierii situației de fapt.

Raportat la circumstanțele cauzei, Colegiul judiciar constată că prima instanță s-a limitat, în esență, la redarea dispozițiilor art. 172 și art. 214 din Codul administrativ, precum și la concluzia generală că argumentele reclamantului nu ar fi plauzibile, justificate și probate.

Totodată, Colegiul constată că instanța de fond a reținut că, deși ar persista anumite suspiciuni privind legalitatea actului administrativ individual contestat, acestea nu ar fi serioase și rezonabile în sensul normei legale. Însă, încheierea contestată nu cuprinde o apreciere concretă a susținerilor formulate de reclamant, a înscrisurilor anexate și a legăturii acestora cu condițiile prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Astfel, prima instanță nu a identificat clar care dintre argumentele reclamantului referitoare la pretinsa lipsă a competenței Consiliului sătesc Colonița de a dispune asupra bunurilor vizate, pretinsa existență a unor drepturi de proprietate deja

constituite, lipsa înscrisurilor privind apartenența bunurilor la fosta întreprindere agricolă, neantrenarea persoanelor interesate în procedura administrativă și afectarea drepturilor patrimoniale ale reclamantului au fost examinate și din care considerente acestea nu ar putea genera suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului contestat.

De asemenea, nu poate fi considerată suficientă simpla invocare a prezumției de legalitate a actului administrativ individual, or această prezumție constituie un principiu aplicabil actelor administrative, însă nu exonerează instanța de obligația de a aprecia, în cadrul procedurii prevăzute de art. 214 din Codul administrativ, dacă argumentele și probele prezentate de solicitant sunt de natură să creeze, prima facie, suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului contestat.

Un alt aspect relevant îl constituie și calificarea de către instanța de fond a cererii formulate de reclamant drept „cerere de aplicare a măsurilor de asigurare”.

Colegiul judiciar reține că Ghimp Viorel a solicitat, în mod concret, suspendarea executării Deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 3 aprilie 2025, până la soluționarea definitivă a acțiunii în contencios administrativ.

Prin urmare, cadrul normativ primar și direct aplicabil cererii îl constituie prevederile art. 172 și art. 214 din Codul administrativ, care reglementează suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil.

Utilizarea generică a noțiunii de „măsuri de asigurare” nu constituie, prin sine, un temei de anulare a încheierii. Totuși, raportat la lipsa unei analize individualizate a condițiilor prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, această formulare nu permite stabilirea certă a cadrului juridic efectiv aplicat de prima instanță la soluționarea cererii.

În particular, din considerentele încheierii nu rezultă dacă instanța de fond a apreciat că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, cele prevăzute de lit. b) a aceleiași norme sau ambele temeiuri și nici motivele factuale și juridice concrete care au determinat o asemenea concluzie.

La fel, Colegiul judiciar reține că reclamantul a invocat existența unor soluții judecătorești pronunțate anterior în litigii referitoare la acte administrative emise de Consiliul sătesc Colonița.

În acest sens, recurentul a făcut referire la Deciziile Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 3 decembrie 2020, nr. ***** și nr. 16/5 din 10 decembrie 2020, precum și la Decizia nr. 3/23 din 28 februarie 2024, susținând că acestea au vizat bunuri similare sau aceleași bunuri și că executarea unor asemenea acte a fost suspendată anterior de instanțele judecătorești.

Existența unor încheieri sau hotărâri pronunțate în cauze anterioare nu determină, prin ea însăși, admiterea cererii de suspendare formulate în prezenta cauză. Cu toate acestea, în condițiile în care reclamantul a invocat legătura dintre

bunurile vizate de actele administrative anterioare și bunurile incluse în Decizia nr. ***** din 3 aprilie 2025, ***prima instanță era obligată să verifice relevanța acestor înscrisuri pentru aprecierea condițiilor prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.***

Corespunzător, instanța de fond urma să stabilească dacă actele administrative anterioare priveau aceleași bunuri sau bunuri formate prin separare din imobilele indicate de recurent, dacă participanții la raporturile juridice sunt comparabili și dacă efectele juridice pretins produse prin executarea actelor anterioare sunt relevante pentru evaluarea riscului invocat în prezenta cauză.

Astfel, în lipsa unei asemenea analize, concluzia primei instanțe potrivit căreia argumentele reclamantului exprimă doar un dezacord cu modalitatea de atribuire a bunurilor nu este suficient fundamentată.

Colegiul judiciar reține că cererea privind suspendarea executării actului administrativ nu poate fi respinsă prin formule generale, fără a se explica, prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei, de ce argumentele invocate nu întrunesc condițiile prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Instanța de fond era obligată să aprecieze individualizat susținerile reclamantului referitoare la pretinsa afectare a drepturilor patrimoniale, la posibilitatea înregistrării unor drepturi în favoarea terților, la caracterul reversibil sau ireversibil al efectelor actului administrativ și la relevanța actelor administrative și hotărârilor judecătorești anterioare invocate.

Totodată, prima instanță urma să stabilească dacă suspendarea executării Deciziei nr. ***** din 3 aprilie 2025 este necesară pentru menținerea situației juridice existente până la soluționarea acțiunii în fond și dacă această măsură respectă echilibrul dintre interesul reclamantului, interesul persoanelor eventual vizate de actul administrativ și interesul public urmărit prin emiterea acestuia.

Prin urmare, încheierea recurată nu cuprinde o motivare individualizată, suficientă și coerentă, care să permită la caz verificarea modului în care prima instanță a apreciat argumentele reclamantului, probatoriul anexat și condițiile legale privind suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

În aceste împrejurări, argumentele recurentului privind lipsa unei analize efective a susținerilor sale referitoare la legalitatea Deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 3 aprilie 2025, la riscul afectării drepturilor sale patrimoniale și la relevanța soluțiilor judecătorești anterioare urmează a fi reținute.

La rejudecarea cererii privind suspendarea executării actului administrativ individual contestat, prima instanță urmează: să examineze distinct argumentele reclamantului referitoare la existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea Deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 3 aprilie 2025; să aprecieze înscrisurile prezentate de reclamant în susținerea pretinsului său drept asupra cotei-părți valorice și asupra bunurilor vizate de actul administrativ

contestat; să verifice argumentele privind pretinsa lipsă a competenței autorității emitente, apartenența bunurilor la patrimoniul fostei întreprinderi agricole și pretinsa existență a unor drepturi deja constituite asupra bunurilor incluse în anexă; să examineze susținerile reclamantului referitoare la neantrenarea persoanelor interesate în procedura administrativă și să aprecieze relevanța acestora prin prisma procedurii de suspendare; să verifice dacă există o legătură juridică relevantă între bunurile vizate de Decizia nr. ***** din 3 aprilie 2025 și bunurile care au făcut obiectul Deciziilor Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 3 decembrie 2020, nr. ***** și nr. 16/5 din 10 decembrie 2020, precum și al Deciziei nr. 3/23 din 28 februarie 2024; să aprecieze conținutul, efectele și relevanța încheierilor și hotărârilor judecătorești anterioare invocate de reclamant, fără a atribui acestora, prin ele însele, efect determinant pentru soluționarea cererii actuale; să analizeze riscul pretins de producere a unui prejudiciu ireparabil prin raportare la efectele juridice concrete care pot surveni prin executarea actului administrativ, inclusiv eventualele operațiuni de atribuire sau de înregistrare a drepturilor asupra bunurilor vizate; să aprecieze, prin raportare la datele concrete ale cauzei, dacă suspendarea executării actului administrativ este necesară pentru menținerea situației juridice existente până la soluționarea acțiunii în fond și dacă măsura respectă echilibrul dintre interesele participanților la proces; să adopte o soluție motivată, prin raportare la probele administrate, la argumentele părților și la condițiile prevăzute de art. 172 alin. (2) și art. 214 din Codul administrativ, fără a anticipa soluția asupra fondului acțiunii.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs concluzionează că încheierea contestată urmează a fi casată, cu remiterea cauzei spre rejudecare în Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), în același complet de judecată, ***pentru reexaminarea cererii privind suspendarea executării Deciziei Consiliului sătesc Colonița nr. ***** din 3 aprilie 2025, ținând cont de prioritățile procesuale elucidate în decizia instanței de apel.***

Completul judiciar remarcă că, instanțele judecătorești trebuie să asigure garanțiile oferite de dreptul la un proces echitabil, în așa mod încât acestea să nu îngrădească în mod disproporționat accesul liber la justiție, ci, din contra, să contribuie la eficientizarea și lărgirea acestuia.

În condițiile descrise și în contextul respectării dreptului de acces liber la justiţie, garantat de art. 6 § 1 din Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, art. 20 din Constituţia Republicii Moldova şi art. 5 din Codul de procedură civilă, relevat şi în jurisprudenţa CtEDO, aplicând principiul eficienței, accesului liber în justiție, Completul judiciar specializat concluzionează că circumstanţele relatate generează anularea încheierii contestate. Or, menţinerea acesteia, în condiţiile enunţate, nu ar constitui decât o îngrădire a posibilităţii pentru reclamant de a-şi valorifica drepturile procedurale conform normelor în

vigoare, garantate atât de legislaţia naţională, cât şi de Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, precum şi îngrădirea accesului la justiţie.

Din considerentele expuse, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru concluzionează a admite recursul declarat de Ghimp Viorel şi de a anula încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 1 iulie 2025, cu restituirea cauzei spre judecare în Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), în același complet de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. c), alin. (3) Cod administrativ, Colegiul Civil şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Recursul declarat de Ghimp Viorel, **se admite.**

Se anulează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 1 iulie 2025, ***cu restituirea cauzei spre judecare în Judecătoria Chişinău (sediul Rîșcani) în același complet de judecată.***

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela